

تماس تلفنی برای درخواست کمک

شما می‌توانید با تلفن به تعدادی از مراکز، درخواست کمک کنید.

خدمات اورژانس: پلیس، مراکز آتش‌نشانی یا مراکز آمبولانس؛ گروه‌های نجات

خدمات شهری: گاز، برق یا آب

خدمات سلامت: پزشکان، دندانپزشکان، پرستاران، تماس‌های اورژانس رایگان هستند و از طریق تمام دستگاه‌های تلفن (مثل تلفن‌های اتومبیل یا تلفن‌های همراه) قابل انجام هستند. در جاده‌های ماشین رو، در هر چند کیلومتر یک دستگاه تلفن اورژانس وجود دارد؛ پیکان‌های روی تیرک‌های نشانگر که بین این تلفن‌ها واقع شده‌اند، جهت نزدیک‌ترین تلفن را نشان می‌دهند. برای فراخوانی کمک از طریق این تلفن‌ها، تنها کافی است گوشی را بردارید و شماره تلفن امداد را بگیرید؛ به درخواست شما پاسخ داده می‌شود. اگر برای درخواست کمک از طریق تلفن، مجبور به ترک مصدوم هستید، قبلاً با انجام عملیات حیاتی، خطرهای تهدیدکننده را در مصدوم به حداقل برسانید. تماس خود را کوتاه ولی دقیق انجام دهید. اگر از شخص دیگری خواستید که این تماس را برقرار سازد، از او بخواهید که (پس از انجام تماس) برگردد و شما را از آمدن نیروهای امدادی، مطمئن سازد.

برقراری تماس تلفنی

وقتی با تلفن اورژانس تماس می‌گیرید، در مورد خدمات موردنیاز شما سؤال می‌شود و سپس به افسر کنترل مربوطه وصل می‌شوید. اگر با چندین مصدوم مواجه شده‌اید، آمبولانس درخواست کنید؛ مرکز آمبولانس به سایر مراکز خدماتی اطلاع خواهد داد. اگر در مورد موقعیت مکانی خود مطمئن نیستید، هراس به خود راه ندهید. سعی کنید از اطرافیان موقعیت جغرافیایی محل را جویا شوید. ممکن است از شما بخواهند که برای «نشان دادن راه» خدمات اورژانس، در کنار دستگاه تلفن بمانید. اگر می‌خواهید شخصی را برای انجام این کار روانه کنید، مطمئن شوید که وی اهمیت موضوع را درک کرده است و گزارش ماجرا را به شما خواهد رساند. در تماس با مرکز خدمات اورژانس سعی کنید خونسردی خود را حفظ کنید تا بتوانید تمام اطلاعات موردنیاز مرکز خدمات اورژانس را ارائه کنید. تا زمانی که افسر کنترل بتواند خط شما را ردیابی کند، تلفن را قطع نکنید. اطلاعاتی که باید در اختیار اورژانس قرار دهید؟

- نام خود را درست بیان کنید و ذکر کنید که به اندازه ظرفیت خود به عنوان یک ارایه‌کننده کمک‌های اولیه، مشغول به فعالیت هستید. جزئیات زیر ضروری هستند:

- شماره تلفن خودتان

- محل دقیق حادثه

در صورت امکان، نام یا شماره جاده را بدهید. هرگونه تقاطع یا نشانه دیگر را ذکر کنید.

- نوع و سنگینی مورد اورژانس؛ به‌عنوان مثال «حادثه رانندگی، دو ماشین، جاده مسدود شده، ۳ نفر گیر افتاده‌اند».

- تعداد، جنس و سن تقریبی مصدومان و هر چیزی که در مورد وضعیت آنها می‌دانید.

- جزئیات هر نوع خطر مثل گاز، مواد سمی، صدمه خطوط نیرو یا وضع آب و هوا